

Prostředník

Sborník výstupů z projektového týdne, Květen 2010

Bud'ánka

Životopis William Henryho Gatese

Zakladatel Microsoftu, který byl dvanáckrát nejbohatším člověkem světa.

Narodil se 28. října 1955 v Seattle ve státu Washington.

Je synem firemního právníka a učitelky (zemřela v roce 1994 na rakovinu), má dvě sestry.

Po dokončení šesté třídy základní školy odešel na exkluzivní soukromou střední školu Lakeside School, zde začal poprvé pracovat s počítači a programovat.

V sedmnácti letech Gates za svůj program pro tvorbu školních rozvrhů získal 4200 dolarů.

Po střední škole se vydal na Harvardskou univerzitu, kde se původně chtěl stát právníkem jako jeho otec, ale nakonec ji nedokončil kvůli práci.

V roce 1975 založil s Paulem Allenem společnost MicroSoft, která se později stala Microsoft Corporation, která vytvořila operační systém MS DOS a grafickou nadstavbu Windows. Je to jeden z nejúspěšnějších operačních systémů vůbec.

1. ledna 1994 se Gates oženil s Melindou Frenchovou a mají spolu tři děti.

Bydlí v obrovském domě na kopci u jezera Washington. Tento dům je vystavěn „pro 21. století“, obsahuje velké množství elektronických systémů.

V roce 2000 předal Gates pozici generálního ředitele svému dlouholetému příteli Stevu Ballmerovi a přešel na nově vytvořenou pozici „hlavního softwarového architekta“. V roce 2006 oznámil, že v průběhu následujících dvou let opustí všechny manažerské funkce ve firmě a od července 2008 se hodlá plně věnovat své nadaci a v Microsoftu bude fungovat jen jako předseda správní rady a poradce. Učinil tak na počátku roku 2008, kdy se symbolicky rozloučil na veletrhu CES v Las Vegas.

Gates byl britskou královnou Alžbětou II. pasován na rytíře.

Gates tak získal čestný titul Knight Commander of the British Empire – zkratka KBE. Protože však stejně jako třeba Steven Spielberg není občanem Velké Británie, nesmí využívat titul Sir, který by jinak pasováním na rytíře rovněž získal.

Gatesovi se této cti dostalo především díky jeho charitativním činnostem. Ovšem byl připomenut i přínos společnosti Microsoft, kterou Gates spoluzakládal, pro britskou ekonomiku, který opakováně vyzdvihuje Jack Straw.

Oznámení:

Upozornění pro všechny, které zajímá iDNES.cz.

Dne 21. 4. 2010 v 8:30 se koná exkurze pro žáky sekundy OGB do budovy, ve které sídlí iDNES.cz. Na exkurzi budete moci vidět, jak se tvoří portál a co všechno můžete najít na iDNES.cz. Portálem nás bude provázet ředitel pán Jaroslav Kábele a šéfredaktor Ondřej. Oba jsou odborníci, takže exkurze bude velmi poučná a zajímavá.

Exkurze je to výjimečná, takže všechny zveme k účasti, neboť se v dohledné době nebude opakovat.

Program:

Exkurze bude probíhat takto: 8:15 sraz na Andělu před KFC, 8:25 odchod do sídla portálu, v 8:30 příchod před budovu, pak se půjde do zasedací místnosti, kde bude přednáška o iDNES od vzniku po současnost, o 1. novinách, o jejich zakladateli a o dalších důležitých, ale i zajímavých věcech. Pak asi v 10:00 bude přesun do místnosti s názvem newsroom, kde uvidíte novináře při práci. Konec bude asi v 10:45, neboť od 11:00 mají pracovníci svojí schůzi. Poté bude návrat do školy, kde bude následovat shrnutí a zhodnocení exkurze a rozdělování témat práce na další den, aby si studenti mohli zkoušit vytvořit to, co dělají pracovníci iDNESu. Pak budou moci studenti v 13:30 odejít domů.

Jakub Hora
sekunda
22. 4. 2010

Tištěné noviny

Tomáš Valeška

První tištěné noviny byly publikovány v roce 713 pod názvem Různé zprávy v Pekingu v Číně jako rukopisné noviny. Noviny obsahují převážně zpravodajské informace o obecných nebo speciálních tématech a mohou být publikovány i několikrát za den.

Noviny jsou obvykle deníky s novými zprávami na mnoho témat. Mohou obsahovat politické události, ekonomii a komentáře. Noviny často obsahují fotografie na ilustraci článků, kreslené seriály a jinou zábavu, např. křížovky. Noviny často využívají služeb tiskových agentur pro získávání informací.

Deník Blesk

Blesk je český bulvár. V Česku poprvé vyšel v roce 1992. Vydavatelem je Ringier ČR, a.s. Od roku 2002 je Blesk nejprodávanějším a nejčtenějším celostátním deníkem v České republice.

Blesk je barevný bulvární deník, zaměřený na aktuální zpravodajství, zajímavosti a senzace z ČR i ze světa. Textové zprávy jsou doplněny obvykle velkoformátovými fotografiemi. Deník Blesk vychází v regionálních mutacích Praha, Praha a střední Čechy, jižní Čechy, východní Čechy, severní Čechy, západní Čechy, jižní Morava – Brno a severní Morava.

Prodaný náklad je aktuálně 432 170 výtisků, čtenost 1 623 000 čtenářů.

Lidové noviny

Lidové noviny jsou deník založený v roce 1893 v Brně, v němž publikovala řada slavných českých spisovatelů. Do 2. světové války tento deník požíval vysoké vážnosti. Za války přestal deník vycházet. Po komunistickém převratu (v roce 1948) bylo vydávání tohoto deníku v roce 1952 zastaveno. V roce 1987 bylo vydávání obnoveno ilegálně a od roku 1989 legálně.

Lidové noviny se od počátku věnovaly zahraniční politice a kultuře. Jako první u nás uveřejňovaly politickou karikaturu. Do okruhu jejich přispěvatelů a redaktorů patřili Karel Čapek, Josef Čapek, Eduard Bass a další.

V roce 1987 titul Lidové noviny obnovila skupina disidentů, kteří se rozhodli vytvářet nezávislé noviny. S počátky novodobého vydávání Lidových novin jsou spojeni lidé jako Jiří Ruml, Jiří Dienstbier a Ladislav Hejdánek. Jejich cílem byly noviny oficiálně zaregistrovat a vydávat jako měsíčník. Na podzim 1987 vyšla dvě čísla, první číslo vyšlo v lednu 1988. Na jaře 1990 začaly Lidové noviny vycházet jako deník. O několik let později se sloučily se zanikající Lidovou demokracií.

Internet a závislost

Internet, média, jakou roli hrají v našem životě? Na to se Vám budu snažit odpovědět svým názorem. Fakt, že internet používá milion lidí, nás dnes staví před jeden problém: závislost. Je internet opravdu bezúhonný zdroj informací? Internet usnadňuje naše životy jakožto zdroj informací, zábavy, spojení a podobně, proto si myslím, že každý, kdo užívá internet více jak čtvrt roku a už si na něj zvykl, je na něm chtě nechtě závislý. To znamená, že by se mu život bez internetu hodně zkomplikoval. Noviny, časopisy a podobně jsou sice zpoplatněné (i když internet také), ale jsme zvyklí si každé ráno kupovat Timesy, Lidovky apod. Rutina toho nakupování z nás dělá lidí zvyklé, závislé. Síla zvyku je silná, váže se k usnadňování našeho života. Náš život je usnadněn za cenu závislosti.

Závislost na internetu a médiích nemůže být tak stará, jelikož dříve média nebyla a hlavně internet nebyl přístupný široké veřejnosti. Tyto časy jsou pryč.

A na závěr bych chtěl položit jednu otázku: Budeme si dál ulehčovat život? A za jakou cenu?

Zřejmě ano.

Jan Líkař

Návštěva iDnes

Ráno ve středu 21. dubna vstanu a říkám si: „Zase musím do školy, ach ne“. Vstanu z postele, poté se jdu nasnítat. Dám si jako každé ráno cornflejky s mlékem, pak si vyčistím zuby, obleču se a poté jdu do školy. Dnes tomu tak nebylo. Ráno ve středu 21. dubna jsme šli se školou do sídla portálu iDnes a tam jsme se dozvěděli hodně zajímavých věcí.

Stojím na zastávce a povídám si s bratrem jako každý den o Wowku. Nastoupíme do tramvaje a tam si stále povídáme o wowku, jaký mám mít equip na osmdesátce. Vyštoupíme na Andělu. Tam máme sráz s celou třídou. Jdeme ke KFC, myslíme si, že už tam někdo bude, ale byli jsme první, tak si řekneme, že se půjdeme podívat dovnitř. Tam nikdo. Sedíme nahore a najednou vidíme spolužáka, jak si kupuje kafe. Tak na něj zavolám, on se na nás podívá a jde za námi nahoru. O pět minut později venku stojí paní učitelky a pář žáků. Tak jsme šli ven. Mohli jsme tam ještě být, protože někteří ještě nedorazili, a tak jsme čekali ještě asi 5 minut. Když všichni přišli, vyrazili jsme do iDnes.

Vejdeme do iDnes a tam už na nás čeká náš průvodce, a to otec jednoho z žáků naší školy, Pan Kábele nás zavede do zasedací místnosti a tam si sedáme okolo velkého stolu. Připadám si jako velký novinář. Pan Kábele nám říká zajímavosti o založení iDnes a další zajímavosti související s internetovým portálem. Tak po půl hodině povídání si díváme přestávku. Po přestávce začala soutěž. Máme si tipnout, kolik lidí bylo nejvíce za jeden den na portálu iDNES. Všichni jsme tipovali a můj bratr si tipnul úplně ze všech nejlépe, 729 tisíc lidí a správný výsledek byl 732 tisíc lidí. Bratr dostal hrníček iDNES a antistresový míček. Dalších 5 spolužáků dostalo další dáry a každý z nás dostal propisku. Poté jsme se s panem Kábalem rozloučili a šli jsme do čtvrtého patra do newsroomu, kde nás předal panu zástupci šéfredaktora iDNES.cz. Tam jsme se dozvěděli různé zajímavosti o vzniku zpráv. Poté jsme se rozloučili a šli jsme zpátky do školy. Tam jsme si povídali o exkurzi a rozdělovali práci na další den.

Adam Jašek

Vtipy

Chlap vytáhne cigaretu z krabičky, dá ji do úst a zapálí.
Dívka mu na to odpoví: "Co to děláš, ty nevidíš, že na krabičce je varování, že kouření vážně škodí zdraví?"
Kluk odpoví: "Lásko, já jsem programátor. My na warning kašlem, nás zajímají jenom errory."

Sedí dva smutní admini v serverovně, příjde k nim třetí a ptá se:
- Co jste tak smutní?
- No, včera jsme se trošku opili a měnili jsme hesla.

Programátor zkouší nábalit holku:
Půjdeš se mnou na zákusek?
Ne.
A do kina?
Ne.
Ani na pivo?
Ne.
Zajímavé, pomyslí si programátor,
standardní ovladače nefungují.

Webmaster vyplňuje dotazník:
Věk: 25
Výška: 185
Barva očí: 4040FF

*Svět je binární.
Bud' jste jednička nebo nula.*

o cíťacích

Manželka pošle programátora do obchodu: "Dojdi pro rohlíky, a když budou mít vejce, vem jich deset". Programátor přijde do obchodu a ptá se: "Máte vejce?" prodavačka: "Ano" a programátor "Tak mi dejte 10 rohlíků"

Volá uživatel na technickou podporu, že mu nejde vložit do mechaniky třetí instalacní disketa. Technik po delším přemýšlení:
"Poslyšte, a vyndal jste vůbec tu druhou?"
"Ne, a to mi připomíná, ta už tam šla taky nějak špatně."

Vždy, když dávám večer děti spát,
přemýšlím, jestli je mám 'uložit'
anebo 'uložit jako'.

Baví se dva admini:
-Kámoš včera během 5 minut
shodil hlavní server.
-On je hacker?
-Ne, debil.

Rozhovor reportéra se studentem OGŘ o návštěvě portálu iDNES

Proč jste byli v iDNES.cz, zajímá vás něco ze žurnalistiky?

Samuel: Zajímalo mě podívat se do zákulisí iDNES.cz, protože jsem chtěl vědět, jak se na globální síť internet přidávají informace. Myslím si, že mě žurnalistika také nebene, protože rádeji čtu knihy než noviny, ale určitě je velice zajímavá práce zjišťovat informace a zprávy z celého světa.

Co se vám z prohlídky iDnes.cz nejvíce líbilo a co vás překvapilo?

Samuel: Nejvíce se mi líbila informace: "Pokud se dozvítě nějaké zajímavé aktuální informace, tak nám to pošlete co nejdříve do archivu, my zhodnotíme, jestli je to zajímavé, a dostanete odměnu." Asi tam začnu posílat informace častěji (smích). Překvapilo mě to, že jsem myslel, že během pár let by noviny už mohly zaniknout, ale to není pravda! Noviny jsou nejlepší zdroj informací pro lidi bez internetu nebo pro lidi, kteří nemají počítač.

Chtěl byste si vyzkoušet něco ze žurnalistky nebo práci s médií?

Samuel: No... Možná bych si někdy chtěl zkoušet nějaký ten článeček napsat, ale jinak mě neláká nic.

Máte zkušenost se psáním článků do internetových portálů nebo novin?

Samuel: Nikdy jsem nepsal článek do novin, ale psal jsem do internetových blogů a na vlastní stránky.

Máte vlastní stránky? Ve vašem věku je to neobvyklé, pomáhal vám někdo?

Samuel: Mně nikdo nepomáhal, jsem takovej.. dalo by se říct ajfák.

A ještě jedna otázka: Kdo vám zařídil exkurzi do prostoru iDNES.cz?

Samuel: Pan Jaroslav Kábele, ředitel tohoto portálu! Byl prostě úžasnej, že nám zařídil prohlídku iDNES.cz, je to tata jednoho kámoše z třídy. Vysvětlil nám jak se pracuje v novinářském průmyslu, jak se tam zpracovávají informace z celého světa a spoustu jiných věcí.

Tak já už víc otázek nemám :) .. děkuji vám za váš čas a ochotu odpovídat na moje otázky.

Samuel: Já také děkuji a mějte se hezky. Nashledanou!

Nashledanou!

Autor: Martin Neumahr

Vtipy

Islandčané údajně vydali tiskové prohlášení, že jestli jim neodmážeme dluhy, tak tu sopku nevypnou.

Jde blondýnka s přítelem po poušti a uvidí lva. Přítel hodí lvovi písek do očí a řekne, ať blondýnka utiká co nejdál. Blondýnka mu ale odpoví: "Proč bych měla utikat, když jsem tomu lvovi nehodila písek do očí já?"

V jedné firmě se šéf zhroutí a vymění ho za nového. Říkalo se, že je to děsný tvrdák. První den obchází své podřízené. Všichni pracovali, ale pouze jeden se tam v klidu opíral o zeď. Šéf k němu přijde a aby dokázal, jaký je tvrdák, tak se zeptal: „Kolik je tvůj týdenní plát?“ „7000 korun.“ odpověděl muž. „Tak tady máš 14000 tisíc a už se nevracej!“ odvětil šéf, ohrnul si vlasy a byl šťastný, že ukázal, jak se to dělá s ulejváckama. „A co tu dělal ten lenoch?“ zeptal se s nadřazeným hlasem. „Přinesl pizzu.“

Vrátí se blondýnka domů z autoškoly a druhá se jí zeptá: „Tak co, jak to dopadlo?“ „Ale zase ten řidičák nemám.“ „A co se stalo?“ „Znovu ten kruhový objezd. Byla tam 50 v červeném kroužku, tak jsem ho objela 50krát.“ „A jsi si jistá, že jsi počítala správně?“

Dopisy

Vážená redakce!

Reagují na Váš článek o počítačových závislostech. Obávám se totiž, že Vaše definice „pravého závisláka“ naprosto dokonale odpovídala mému synu. Nedělá totiž skoro nic jiného než serfuje na internetu. V článku jsem však nenašla žádnou radu, jak tuto závislost zabrzdit. Na internetovém portálu idnes.cz jsem četla Váš článek o zahálení a hloupnutí internetem. Obávám se proto, že můj syn skončí jako nějaký uklízeč, který nikdy nedosáhne ničeho převratného. Vkládám do něj velké naděje, protože je to moje jediné dítě. Předem Vám mnohokrát děkuji za vaši radu.

S pozdravem: Silvie Starostlivá

Vážená paní Silvie Starostlivá!

Soucitíme s Vámi a jsme opravdu rádi, že jste se obrátila právě na nás, protože mnozí odborníci – amatéři zastávají názor, že závislost lze přebýt pouze další závislostí. Toto tvrzení je ovšem nesmyslné a není to řešení Vašeho problému! Já osobně zastávám názor, že je nejlepší ukázat Vašemu synovi, jaké všechny krásné věci může dělat místo surfování na internetu. Kupříkladu byste ho mohla vzít na výlet do přírody, do aquapárku, do kina, na nákup atd. Mohl by také číst nebo sportovat. Není-li však Váš syn zrovna sportovní typ, doporučoval bych hru barev – paintball. Je to sice dražší, ale milovník stříleček si tento sport zaručeně zamíluje. Pokud jde o závislost na chatu, proč nepozvat jeho kamarády přímo k Vám domů? Takto se s nimi může bavit normálně, a ne virtuálně na chatu. Pokud se však všechny tyto rady minou s účinkem, budete pravděpodobně muset tento problém řešit s psychologem. Rozhodně mu však nezakazujte přístup na počítač, protože to by v něm vyvolalo obrovskou touhu po porušení tohoto zákazu. Doufám, že se Váš syn této závislosti bez problémů zbaví.

S pozdravem: Vojtěch Vševedoucí

čtenářů

Vážená redakce!

Již několik měsíců jsem obětí kyberšikany. Každou chvíli mne někdo neznámý přes sms nebo internet (konkrétně přes Facebook) bombarduje sprostými výhružkami. Ve Vašem článku o této problematice jsem se dočetl, že tato vcelku neškodná forma šikany může přerušt v šikanu opravdu! Mám brát tyto zprávy vážně nebo se jedná pouze o neškodné výhružky? Rád bych se dozvěděl, jak bych se mohl proti této šikaně chránit, případně jak ho z jeho činů usvědčit. Předem Vám velice děkuji.
P.S. Neuveřejňujte prosím mé jméno, mohlo by mi to nadělat problémy.

S pozdravem Anonym

Vážený pane!

Kyberšikana je velmi závažný přestupek proti zákonům. Díky ní některé státy dokonce zpřísnily zákony pro používání internetu (například: Polsko a Jižní Korea). Pokud jste naprosto bezradný a vůbec nevíte, kdo by Vás mohl šikanovat nebo z jakého důvodu, bude pravděpodobně velmi těžké odhalit pachatele, avšak jako důkaz může posloužit i jedna krátká sms, ve které by byly nějaké příznaky šikanování nebo vydírání a jejíž autor je znám. Pokud však žádné takové důkazy nemáte a případ vaší šikany je opravdu vážný, obrátte se na pomocnou organizaci se jménem: Centrum prevence rizikové virtuální komunikace. V této organizaci je zhruba 450 policistů a mnoho dalších IT odborníků. Spojte se s nimi a pošlete jim všechny e-mailsy a smsy, které se týkaly této šikany, na prozkoumání. Pravděpodobnost odhalení pachatele není nijak vysoká, ale již mnohokrát se to podařilo. Přeji Vám mnoho štěstí.

S pozdravem Karel@Komp

Projev ředitelky na konci školního roku

Myslím, že to zná každý. Závěrečný projev ředitelky školy. Občas je nudný, občas zábavný. Pro většinu lidí (dětí) spíš nudný. Ale mne tyto projevy baví. A proč? Dozvíme se, co nás čeká následující školní rok, a dozvíme se, v čem všem naše škola uspěla a co všechno se dělo. Jak takový projev ředitelky na konci roku vypadá? To si můžete přečíst zde. Třeba se taky rozuzpomínáte na svá školní léta a zjistíte, že se toho tolik nezměnilo.

„Milí žáci,“ začíná většinou ředitelka svůj slavnostní projev. „Děkuji Vám za dobrý školní rok a gratuluji k mnoha úspěchům. Máme tu mnoho výkonných sportovců, šachistů, ale i zástupců na logických olympiadách. Děkuji všem, kteří se na těchto soutěžích snažili, zapojili se do nich, případně vybojovali pohár či diplom a udělali znovu dobré jméno naší škole.“

V tu chvíli se odmlčí, polkne a znova pokračuje: „A kdo jsou ti tito lidé?“ Zarází se a začne listovat ve svých papírech. Když najde správnou stranu, začne číst (zdá se mi) nekonečný seznam jmen, které si nepamatuje ani ona sama, proto také potřebovala pomocný papír.

Tahle část mne opravdu nebaví. Začnu poslouchat, až když se ředitelka dostane k orientáku. Orientáci jsou ti, kteří dělají orientační běh a reprezentují v něm školu.

„Také děkuji našim orientákům. S pomocí paná profesora Zákovářila se sice náš tým tento rok neumístil na pohárovém místě, ale skvělé umístění získali tito lidé: Tomáš Valeška –

4. místo v kategorii HIII, ve stejné kategorii Kryštof Tichý na 15. místě a Kryštof Pilát také v této kategorii byl bohužel diskvalifikován, ale doufáme že se mu příští rok povede lépe. V kategorii pro primu a sekundu pro dívky, tedy DIII se umístili Amálie Hilgertová na

13. místě a Emma Zenkerová na 4. místě. V této kategorii závodila i Aneta Vojtěchová, které se tento běh moc nevyvedl. Ale věřím, že to ještě natrénuje a příští rok se umístí Další Jakub Průša...“ Takhle vyjmenovala všechny orientáky a potom... „Takže tímto děkuji panu Zákovářilovi, že přivedl naše studenty k orientačnímu běhu a pozor! Možná se Vám zdá třinácté místo špatné, ale berte na vědomí, že v každé kategorii závodilo zhruba 50 závodníků!“ Na chvíli se odmlčela, aby bylo jasné, že téma gratulace k výkonům studentů skončilo (a člověk se taky občas potřebuje pořádně nadechnout).

„A co nás čeká příští rok? Další projektové týden! Beru na vědomí, že ten první se nevydařil zrovna nejlépe, ale ten druhý (mediální výchova) se povedl. Díky němu také máme své vlastní stránky na internetovém portálu iDnes. Tento projektový týden bude na téma „Lidské povahy a jejich city“. Mnozí z Vás asi nad tím otáčí oči v sloup, ale věřím, že se mezi Vámi najdou i tací, které toto téma bude zajímat. Celých pět dní projektového týdne se neukázalo jako nejlepší možnost, proto to nebude týden, nýbrž 3 dny.“

„Týden“ řídí paní profesorka a psycholožka Hofmannová, paní výchovná poradkyně Zadražilová a pan profesor Kratochvíl. Více informací se dozvítíte na začátku školního roku. Tento týden by měl být někdy v listopadu.

Školy v přírodě jsou naplánovány na 20. – 26. června a lyžařský výcvik pro sekundu a kvintu bude 14. – 20. března. Oba tyto zájezdy by měly být stejné jako minulý rok, takže budu ráda, když se studenti, kteří neví, oč jde, zeptali svých starších spolužáků. Můžete samozřejmě chodit i za mnou, ale přeci jen já jsem tam nebyla, takže toho tolik nevím. Vedoucím lyžařského výcviku bude znovu pan Zakouřil.“

Všichni už začali být neklidní. Všem už se chtělo domů a všichni už si chtěli pořádně užívat prázdniny. Všichni chtěli fláknout taškou o zem a na 2 celé měsíce mít pokoj od školy.

„Ještě chvilku vydržte, už jenom jednu věc Vám chci sdělit. Náš školní časopis potřebuje nutně nějakého spisovatele. Kdo má zájem, zajděte za mnou teď do kanceláře a domluvíme se.“ Ředitelka si odkašlala a z níčeho níc zaburácela do mikrofonu: „Hezké prázdniny, uvidíme se zase v září!“

Vedle mě pochrupující Tomáš se s trhnutím probudil a jsem si jistá, že nebyl jediný. Všichni se postupně probouzeli z unuděné nálady či dokonce ze spánku a hrnuli se ven. Ven na čerstvý vzduch, ven za dobrodružstvím, ven vstříc prázdninám.

Já osobně jsem se určitě chtěla stát přispěvatelkou do školních novin. Ale ne teď. Teď, když jsem se hrnula s davem ze školy do krásného dne a naplňoval mne krásný pocit štěstí, se mi opravdu nechtělo. Noviny přece počkají, nebo ne?!

Jak jsem poznával Francii

Kryštof Tichý

První den, co jsme přiletěli do Francie, jsem si říkal, že musíme jít na Eifelovku a podívat se do technického muzea a pak zase můžeme jet domů. Sháněli jsme jízdenky na metro, které je ve Francii poněkud složité a zrovna ne moc čisté. Cesta do centra netrvala dlouho, museli jsme však několikrát přestupovat na jiné metro, kterých jezdí pod Paříží opravdu hodně. Cestou jsme si všimli, že tu žije hodně různých ras. Jsou tu černoši, Arabové, Francouzi a hodně turistů.

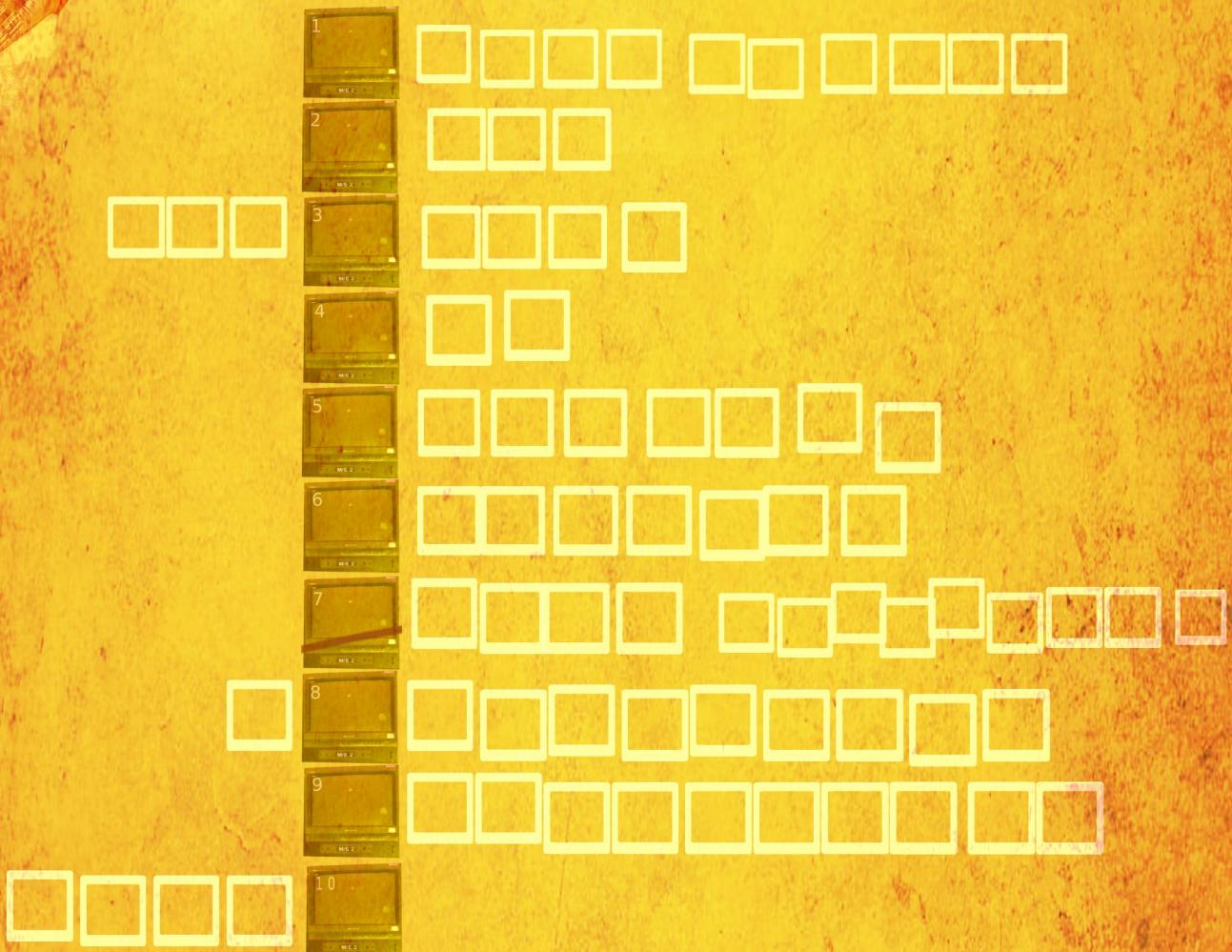
Když jsme přijeli metrem k Eifelovce, došlo mi že jsem si zapomněl kameru a byl jsem smutný, že nemůžu točit první dojmy z Francie. Po krátké poznávací procházce jsme si sedli do kavárny a já jsem si dal horkou francouzskou čokoládu. Potom jsme pomalu jeli zase zpět do hotelu. Večer jsem dal nabít kameru, abych mohl další den točit. Na další den jsme měli naplánovanu prohlídku Eifelovky a muzea Orsay. Když jsme dojeli pod Eifelovu věž, začal jsem svoje dlouhé natáčení. Chtěli jsme na ní vylezt, ale byla tam dlouhá fronta, tak jsme šli do nedalekého parku, kde jsem natáčel svoje rozhovory se zbytkem rodiny o prvních dojmech z Francie. Potom jsme jeli na Montmartre a v tu chvíli došel film v kameře. Zrovna jsme vyjízděli lanovkou a já jsem nemohl najít novou kazetu. Než jsem ji našel a vyměnil, už jsme byli nahore a já to nestihl zaznamenat.

Po chodení na náměstíčku u Montmartru jsme si sedli do kavárny na odpočinek. Potom jsme jeli autobusem zase do hotelu. Další ráno už jsem se tolik netěšil, protože bylo špatné počasí, a tak jsem nebral kameru, ale jen foták. Pár fotek jsem nafotil, ale pak jsme šli do velkého známého muzea Louvre a tam mě to nebavilo, a tak jsem nefotil nic. Obrazy které tam byly, se mi moc nelíbily, a tak jsem si šel sednout a počkal jsem na zbytek rodiny. Po odchodu z muzea jsem byl strašně vyčerpaný a ostatní taky, tak jsme jeli do hotelu. V hotelu jsem prohlížel a mazal fotky, které jsem zatím nafotil. Koukal jsem i na to, co jsme natočili. Hned brzo ráno jsme vyrazili do největšího technického muzea ve Francii. Tam jsem natočil spoustu věcí. Prohlídka byla na celý den, a tak jsme pak zase jeli do kavárny a potom autobusem až na konečnou. Odtud jsme to měli blízko do hotelu, tak jsme šli pěšky. V hotelu jsme všichni rychle usnuli. Poslední den jsme chodili jen po obchodech a kavárnách a fotili jsme, jak to jen šlo. Na letiště jsme jeli vlakem a v letadle jsme opět usnuli. Když jme přijeli domů, druhý den jsme sestříhali a upravili všechny filmy a fotky a večer jsme si udělali filmový večer o Francii.

Křížovka

Nikolás Spousta

- 1: co je stále off-line?
- 2: co by měli prodávat v bufetu?!
- 3+4: tématem letošního maturitního plesu byla ...
- 5: co na škole pořád pořádá?
- 6: můj (Nikolás Spousta) oblíbený předmět :)
- 7: na co se všichni těšíme ...
- 8: nástěnky musíme všichni ...!
- 9: jev často páchaný na naší škole
- 10: jak se jmenuje naše paní bufetářka?

Inzeráty (random)

Poptávka: Nutná pomoc

Dobrý den, potřebuji nutnou pomoc.

Potřebuji někoho, kdo by zcivilizoval mou ženu. Je závislá na: alkoholu, kouření, drogách... Nechce se myt, nerada chodí na záchod a celý den kouká na televizi. Psát a číst... dřív uměla. Už se mnou a s nikým jiným moc nemluví, řekl bych, že už nic jiného než „PIVOL“ a „DĚLEJI“ a „NESCHOPOI“ a „CÍGO, VOLEI“ neumí...

Mírně zoufalý manžel (608 766 756)

Inzerát - Seznamka

Ahoj, včera sem jel s mamynkou v autbusu 367 a vy děl sem tě. Mněla si blondatí vlasy, modré oči a bilas tam s nějakou starou bábyčkou. Moje číslo je 123 456 789 tak my napiš. Jmenuju se Pepa a je mi 7 roků. Nechceš semnou chodit?

S láskou tvůj Pepýk

